

1. Dianova és mások kontra Oroszország (2024. szept. 10.)

Dianova asszony, aki nyugdíjas, a Szverdlovszki Régió Közfelügyeleti Bizottságának (KFB) tagja volt, amely a büntetésvégrehajtási intézmények rendszeres ellenőrzését végezte. 2014. augusztus 2-án a szverdlovszki régióban található Ivdelben található IK-63-as büntetőtelepen megverték egy fogvatartottat. Sérülései súlyossága miatt kórházba szállították. Másnap Dianova és a KFB más tagjai megkísérelték meglátogatni a telepet, de megtagadták tőlük a belépést.

Augusztus 6-án Dianova és Zekanyina asszony, a KFB egy másik tagja úgy döntöttek, hogy éhségsztrájkot tartanak, hogy felhívják a figyelmet a fogvatartottakkal szembeni rossz bánásmódra. Két összecsukható tábori ágyat helyeztek el a Szverdlovszki Büntetés-végrehajtási Szolgálat épületével szemben lévő helyi stadion közelében, és egy transzparenst helyeztek ki, amelyen az állt: „A szverdlovszki KFB tagjainak éhségsztrájkja”. A következő napokban a két nő az utcán maradt, és csak vizet ivott. Amikor a média képviselői vagy a járőrök szoba elegyedtek velük, elmagyarázták, hogy éhségsztrájkjuk célja a büntetőtelep igazgatójának elbocsátását követelni, és tiltakozni az ellen, hogy augusztus 5-én megtagadták a tőlük a belépést a büntetőtelepre. Augusztus 11-én este, az esőre való tekintettel sátrat állítottak fel a stadion kerítése mellett. A tábori ágyak és a sátor nem akadályozták a gyalogosforgalmat, mivel a járda kellően széles volt.

Augusztus 11-én este rendőrök jelentek meg a helyszínen, és szabálysértési jegyzőkönyvet vettek fel a két asszony magatartására tekintettel. Eszerint a két asszony 2014. augusztus 11-én 23 óra 30 perckor [egy jekatyerinburgi címen] a nyilvános rendezvényekről szóló törvény 6. § 3. szakaszának (1) bekezdését megsértve nem tett eleget a rendőrök törvényes felszólításának, hogy függesszék fel a 22 óra után tartott csoportos statikus tüntetésen való részvételt, amelyre vonatkozóan nem újítottak be előzetes bejelentést.

2. Mukhtarli kontra Azerbajdzsán és Grúzia (2024. szept. 5.)

A. Mukhtarli szabadúszó oknyomozó újságíró, aki Azerbajdzsánban több médiumnak, többek között a Szabad Európa Rádióknak dolgozott, és az azerbajdzsáni kormánnyal szembeni kritikus újságírói tevékenységéről volt ismert. 2009-ben egy bakui tüntetés feloszlátása során a rendőrség megverte. 2011-ben elítélték egy másik tüntetésen való részvételért. 2015 januárjában Mukhtarli az azerbajdzsáni hatóságok állítólagos zaklatása és üldöztetése miatt családjával Grúziába költözött, és menedékjogot kért. Grúziában való tartózkodása alatt továbbra is különböző médiumoknak dolgozott, és az azerbajdzsáni kormány magas szintű korrupciójáról tudósított.

2017. május 29-én este fél nyolc körül, amikor Mukhtarli hazafelé tartott Tbiliszipben, négy ismeretlen férfi állította meg, akik grúz nyelven beszéltek, és egy ezüstsínű Opel gépkocsit vezettek; hárman közülük egyenruhát viseltek, amely a grúz bűnügyi rendőrséghez kapcsolható. A férfiak Mukhtarlit az autóba kényszerítették, megbilincseltek és ütlegetni kezdték. Ezután a tbiliszi nemzetközi repülőtér irányába vitték; a gépkocsi elhaladt a repülőtér mellett, és Sagarejo (Kacheti régió Kelet-Grúziában) irányába haladt tovább. Miután az autó elhagyta a Tbiliszi Nemzetközi Repülőtér, Mukhtarli szemét bekötötték. Kétszer cseréltek járművet. Az utolsó autóban a rádióban egy azerbajdzsáni dal szólt, és a férfi rájött, hogy az államhatáron túl az azerbajdzsánoknak adták át. Ezek az emberek öt-hét percenként jelentettek telefonon egy személynek, akit „tábornok úrnak” neveztek.

Ugyanezen a napon 22.40 óra körül érkeztek meg egy ismeretlen helyre, és Mukhtarlit egy szobába vitték, ahol levették a szemkötőt. Meglátta a falakon az azerbajdzsáni Állami Határszolgálat jelvényeit, és rájött, hogy a szolgálat Balakan körzetben lévő katonai egységében tartják fogva. A katonák közölték vele, hogy illegálisan lépte át a határt, és hogy 10 000 euró készpénzt találtak a zsebében. A kérelmező azt állította, hogy a pénz nem az övé. Átkutatták őt, és lefoglalták mobiltelefonját, grúz bank- és közlekedési kártyáit, valamint néhány grúz érmét.

3. Namik Yüksel kontra Törökország (2024. aug. 27.)

Az Isztambuli Ítéltábla 2006. augusztus 16-án elítélte Yükselt és feleségét terrorista szervezetnek nyújtott bűnsegédletért. Mindkettőjüket három év és kilenc hónap szabadságvesztésre ítélték. 2009. január 5-én kezdték meg szabadságvesztésük letöltését. A feleséget a Gebze börtönben helyezték el, a négyéves fiukkal együtt, az 5. számú, tizenkét személy befogadására alkalmas cellában, a terrorizmussal kapcsolatos bűncselekményekért elítélteket fogva tartó cella helyett.

Yükselt az Amasya börtönben helyezték el. Azért, hogy kapcsolatot tarthasson feleségével és fiával, kérelmezte az Igazságügyi Minisztériumnál, hogy helyezték át a Gebze börtönbe, ahol ők tartózkodtak. A minisztérium helyt adott a kérelmének, és 2009. november 2-án a kérelmezőt átszállították a Gebze börtönbe. A B-1-es cellába helyezték, amelyet a terrorizmussal kapcsolatos bűncselekményekért elítéltek számára jelöltek ki.

A vonatkozó jogszabályok alapján az apa havonta egyszer találkozhatott a fiával úgy, hogy fizikailag is egy helyiségben lehettek, de a család hármában nem maradhatott. Hetente egyszer volt lehetőségük fizikai kapcsolat nélküli találkozásra. Továbbá arra sem volt lehetőség, hogy a gyermek az apjával tartózkodhasson a börtöncellában; ezt csak az anya esetében engedélyezték.